Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 9. marca 2016*

„Štátna pomoc — Daň z príjmov právnických osôb — Pomoc pre belgické prístavy poskytnutá Belgickom — List Komisie, ktorý informuje členský štát o predbežnom posúdení tejto pomoci ako nezlučiteľnej s vnútorným trhom a o pravdepodobnom prijatí príslušných opatrení — Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou — Neprípustnosť“

Vo veci T-438/15,

Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, so sídlom v La Louvière (Belgicko),

Port autonome de Namur, so sídlom v Namure (Belgicko),

Port autonome de Charleroi, so sídlom v Charleroi (Belgicko),

a

Région wallonne (Belgicko),

v zastúpení: J. Vanden Eynde, avocat,

žalobcovia,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: S. Noë a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia, ktoré má byť údajne obsahom listu Komisie z 1. júna 2015 a podľa ktorého oslobodenie od dane z príjmu právnických osôb v prospech belgických prístavov predstavuje existujúcu štátnu pomoc, ktorá je nezlučiteľná s vnútorným trhom [štátna pomoc SA.38393 (2014/CP)],

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis (spravodajca), sudcovia O. Czúcz a A. Popescu,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: francúzština.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 V priebehu roka 2013 oddelenia Európskej komisie zaslali všetkým členským štátom dotazník o fungovaní a zdaňovaní ich prístavov na účely získania celkového prehľadu a objasnenia situácie prístavov vo vzťahu k predpisom Európskej únie v oblasti štátnej pomoci. V nadväznosti na to si oddelenia Komisie vymenili s belgickými orgánmi viacero listov týkajúcich sa tejto otázky.

2 Listom z 9. júla 2014 podľa článku 17 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) Komisia informovala tieto úrady o svojom predbežnom posúdení belgických predpisov týkajúcich sa zdaňovania prístavov, pokiaľ ide o ich možné kvalifikovanie ako štátnej pomoci a ich zlučiteľnosť s vnútorným trhom. Na konci tohto listu dospela k predbežnému záveru, že oslobodenie od dane z príjmu právnických osôb v prospech belgických prístavov predstavuje nezlučiteľnú štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a oznámila svoj zámer začať konanie o spolupráci s cieľom opätovne preskúmať dotknutú schému. Okrem toho informovala belgické orgány, že toto opätovné preskúmanie by mohlo viesť k odporúčaniu príslušných opatrení podľa článku 18 tohto nariadenia na účely odstránenia nezlučiteľnosti pomoci.

3 Belgické orgány zaslali svoje pripomienky Komisii a listom z 1. júna 2015 (ďalej len „napadnutý list“) na ne oddelenia Komisie odpovedali, pričom presnejšie uviedli:

„… Preskúmali sme otázky, na ktoré ste upozornili. S prihliadnutím na tieto skutočnosti by sme Vás chceli informovať, že oddelenia Komisie trvajú na predbežnom závere, že skutočnosť, že hospodárska činnosť prístavov nepodlieha dani z príjmu právnických osôb, predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom z nasledujúcich dôvodov:

…

S prihliadnutím na právne precedensy oddelenia Komisie naďalej zastávajú predbežné stanovisko vyjadrené v liste z 9. júla 2014… V dôsledku toho chceme Belgicko informovať o tom, že Komisia bude povinná prejsť do nasledujúceho štádia konania a predložiť Belgicku formálny návrh týkajúci sa príslušných opatrení, ktoré má Belgicko prijať…“

Konanie a návrhy účastníkov konania

4 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 30. júla 2015 žalobcovia, teda Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi a Région wallonne podali túto žalobu.

5 Podaním podaným do kancelárie Všeobecného súdu 3. novembra 2015 vzniesla Komisia námietku neprípustnosti na základe článku 130 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

6 Žalobcovia k nej nepredložili pripomienky.

7 Samostatnými podaniami podanými do kancelárie Všeobecného súdu 24. novembra 2015 Port autonome de Liège a Société régionale du port de Bruxelles podali návrh na vstup do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov žalobcov.

8 Žalobcovia v žalobe navrhujú, aby Všeobecný súd:

— určil, že žaloba je prípustná,

— zrušil napadnutý list,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

9 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako zjavne neprípustnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

10 Podľa článku 130 rokovacieho poriadku ak účastník konania samostatným podaním žiada, aby Všeobecný súd rozhodol o neprípustnosti alebo nepríslušnosti pred prejednaním veci samej, Všeobecný súd môže bez ďalšieho konania rozhodnúť odôvodneným uznesením.

11 V predmetnom prípade Všeobecný súd dospel k záveru, že mu je situácia dostatočne jasná na základe dokumentov v spise a môže prijať rozhodnutie bez ďalšieho konania.

12 Na úvod je potrebné pripomenúť, že na rozdiel od novej pomoci, ktorá je upravená v článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ, článok 108 ods. 1 ZFEÚ stanovuje, pokiaľ ide o existujúcu pomoc, že Komisia v spolupráci s členskými štátmi priebežne skúma systémy pomoci poskytovanej v týchto štátoch a navrhuje im príslušné opatrenia, ktoré si vyžaduje postupný rozvoj alebo fungovanie vnútorného trhu.

13 Nariadenie č. 659/1999 vo svojich článkoch 17 až 19 spresňuje konanie uplatniteľné na schému existujúcej pomoci takto:

„Článok 17

Spolupráca podľa článku [108] ods. 1 [ZFEÚ]

1. Komisia získa od daného členského štátu v spolupráci s ním všetky potrebné informácie na posúdenie schém existujúcej pomoci podľa článku [108] ods. 1 [ZFEÚ].

2. Ak Komisia uvažuje, že schéma existujúcej pomoci nie je, alebo už nie je zlučiteľná so spoločným trhom, informuje daný členský štát o svojom predbežnom názore a poskytne danému členskému štátu príležitosť predložiť jeho pripomienky v období jedného mesiaca. V riadne odôvodnených prípadoch Komisia môže toto obdobie predĺžiť.

Článok 18

Návrh príslušných opatrení

Ak Komisia na základe informácií predložených členským štátom podľa článku 17 dospeje k záveru, že existujúca schéma pomoci nie je, alebo už nie je ďalej zlučiteľná so spoločným trhom, vydá odporúčanie navrhujúce príslušné opatrenia pre daný členský štát. Odporúčanie môže navrhovať najmä:

a) podstatnú zmenu a doplnenie schémy pomoci, alebo

b) zavedenie procesných požiadaviek, alebo

c) zrušenie schémy pomoci.

Článok 19

Právne dôsledky návrhu príslušných opatrení

1. Ak daný členský štát akceptuje navrhované opatrenia a informuje o nich Komisiu, Komisia zaznamená toto zistenie a informuje o ňom členský štát. Členský štát bude viazaný jeho prijatím, aby vykonal príslušné opatrenia.

2. Ak daný členský štát neakceptuje navrhované opatrenia a Komisia po zvážení argumentov daného členského štátu naďalej považuje tieto opatrenia za potrebné, začne konanie podľa článku 4 ods. 4. Články 6, 7 a 9 sa primerane uplatnia s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach."

14 Článok 4 ods. 4 a články 6 a 7 nariadenia č. 659/1999 sa týkajú konania vo veci formálneho zisťovania stanoveného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, kým článok 9 upravuje zrušenie rozhodnutia prijatého v tomto konaní.

15 Podľa judikatúry z obdobia pred prijatím nariadenia č. 659/1999, ktorá bola väčšinou kodifikovaná v tomto nariadení, rozhodnutie, či Komisia navrhne alebo nenavrhne príslušné opatrenia, nevyvoláva žiadny konečný právny účinok, pretože pokiaľ členský štát príslušné navrhované opatrenia neprijme, nie je povinný sa im podriadiť (rozsudok z 22. októbra 1996, Salt Union/Komisia, T-330/94, Zb., EU:T:1996:154, bod 35).

16 Z článku 19 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 totiž vyplýva, že v prípade, že členský štát prijme príslušné opatrenia navrhnuté Komisiou, Komisia zaznamená toto zistenie a informuje o tom členský štát, ktorý je povinný na základe uvedeného prijatia tieto opatrenia vykonať. Podľa judikatúry rozhodnutie Komisie, ktorým prijíma návrhy členského štátu, ktoré sa týmto stávajú záväzné podľa tohto článku, predstavuje napadnuteľný akt (rozsudky z 27. februára 2014, Stichting Woonpunt a i./Komisia, C-132/12 P, Zb., EU:C:2014:100, bod 72, a z 11. marca 2009, TF1/Komisia, T-354/05, Zb., EU:T:2009:66, body 67 až 70).

17 V prípade, ak členský štát odmietne príslušné opatrenia navrhnuté Komisiou a Komisia sa domnieva, že tieto opatrenia sú naďalej potrebné pre riadne fungovanie vnútorného trhu, je povinná začať konanie podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ. Na konci tohto konania Komisia musí prijať jedno z rozhodnutí podľa článku 7 nariadenia č. 659/1999. Rozhodnutie prijaté na konci tohto konania má záväzné právne účinky, ktoré môže ovplyvniť záujmy dotknutých strán, a je tak napadnuteľným aktom, pretože sa ním končí predmetné konanie a s konečnou platnosťou sa rozhoduje o zlučiteľnosti skúmaného opatrenia s pravidlami uplatniteľnými na štátnu pomoc (rozsudky z 27. novembra 2003, Regione Siciliana/Komisia, T-190/00, Zb., EU:T:2003:316, bod 45, a z 20. septembra 2011, Regione autonoma della Sardegna a i./Komisia, T-394/08, T-408/08, T-453/08 a T-454/08, Zb., EU:T:2011:493, bod 77).

18 Na rozdiel od prípadov uvedených vyššie bol v prejednávanej veci napadnutý list prijatý v štádiu spolupráce medzi dotknutým členským štátom a Komisiou podľa článku 17 ods. 1 nariadenia č. 659/1999, ktoré môže viesť k návrhu príslušných opatrení prijatých podľa článku 18 tohto nariadenia.

19 Ako správne uvádza Komisia, vzhľadom na to, že návrh príslušných opatrení nepredstavuje napadnuteľný akt (bod 15 vyššie), prípravné akty, ako je napadnutý list, ktorým predchádzajú tieto návrhy príslušných opatrení, *a fortiori* nepredstavujú akty, ktoré majú záväzné právne účinky (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. mája 2009, US Steel Košice/Komisia, T-22/07, EU:T:2009:158, bod 55).

20 V tejto súvislosti je totiž potrebné pripomenúť, že pokiaľ ide podľa ustálenej judikatúry o akty alebo rozhodnutia, ktorých vypracovanie prebieha vo viacerých štádiách, sa za napadnuteľné, najmä po skončení interného postupu, považujú len tie opatrenia, ktoré obsahujú konečné stanovisko inštitúcie na záver tohto postupu, a nie predbežné opatrenia, ktorých cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie. (pozri uznesenie z 3. marca 2015, Gemeente Nijmegen/Komisia, T-251/13, Zb., EU:T:2015:142, bod 28 a citovanú judikatúru).

21 V prejednávanej veci toto zjavne neplatí, pokiaľ ide o napadnutý list, pretože z obsahu tohto listu jasne vyplýva, že ide o „predbežné stanovisko" Komisie, ktorej by tým mohla vzniknúť povinnosť prejsť do ďalšieho štádia konania, ktoré spočíva v predložení formálnych návrhov príslušných opatrení, ktoré musí prijať Belgické kráľovstvo.

22 Žalobcovia sa napriek tomu dovolávajú judikatúry, podľa ktorej by rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania mohlo byť aktom napadnuteľným žalobou podľa článku 263 ZFEÚ (rozsudok z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Guipúzcoa a i./Komisia, T-269/99, T-271/99 a T-272/99, Zb., EU:T:2002:258, body 38 až 40). Takisto s odvolaním sa na judikatúru tvrdia, že ak Komisia prijme rozhodnutie, ktorým potvrdzuje svoje predbežné posúdenie, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť, pokiaľ nebolo napadnuté v lehote na podanie žaloby (rozsudok z 10. mája 2005, Taliansko/Komisia, C-400/99, Zb., EU:C:2005:275, bod 17).

23 Je však potrebné skonštatovať, že na rozdiel od rozhodnutí prijatých v konaniach, ktorých sa dovolávali žalobcovia, v prejednávanej veci napadnutý list nie je ani rozhodnutím o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999, ani rozhodnutím o ukončení tohto konania v zmysle článku 7 tohto nariadenia.

24 Je pravda, že podľa ustálenej judikatúry v niektorých prípadoch by rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania mohlo mať samostatné právne účinky, najmä keď sa týka opatrení novej pomoci, ktoré neboli oznámené a ktoré sa ešte stále vykonávajú (pozri uznesenie Gemeente Nijmegen/Komisia, už citované v bode 20 vyššie, EU:T:2015:142, bod 30 a citovanú judikatúru) alebo ak týmto rozhodnutím Komisia kvalifikuje ako novú pomoc opatrenia, ktoré podľa dotknutého členského štátu nie sú pomocou, alebo sú existujúcou pomocou (rozsudky z 9. októbra 2001, Taliansko/Komisia, C-400/99, Zb., EU:C:2001:528, body 62 a 69, a z 23. októbra 2002, Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T-346/99 až T-348/99, Zb., EU:T:2002:259, bod 33), z dôvodu povinnosti pozastavenia pomoci viažucej sa na novú pomoc podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

25 V prejednávanej veci však stačí skonštatovať, že napadnutý list ani implicitne nepredstavuje takéto rozhodnutie, ide skôr o list prijatý predtým, ako Komisia prijme možný návrh príslušných opatrení v rámci konania o spolupráci medzi členským štátom a Komisiou podľa článku 17 nariadenia č. 659/1999 týkajúceho sa schémy existujúcej pomoci.

26 Je však potrebné pripomenúť, že v rámci takéhoto konania môže členský štát naďalej slobodne uplatňovať schému dotknutej pomoci a podľa nej poskytovať pomoc v jednotlivých prípadoch, až kým nerozhodne o skončení alebo zmene tejto schémy, na základe prijatia príslušných opatrení navrhovaných Komisiou (pozri tomto zmysle rozsudok Stichting Woonpunt a i./Komisia, už citovaný v bode 16 vyššie, body 71 až 74), alebo až kým Komisia neprijme konečné negatívne rozhodnutie podľa článku 7 ods. 5 nariadenia č. 659/1999, ktorým vyhlasuje túto schému pomoci za nezlučiteľnú s vnútorným trhom (pozri rozsudok Taliansko/Komisia, už citovaný v bode 24 vyššie, EU:C:2001:528, bod 48 a citovanú judikatúru).

27 Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné dospieť k záveru, že napadnutý list nepredstavuje akt, ktorý má konečné záväzné právne účinky a môže byť napadnutý žalobou o neplatnosť na základe článku 263 ZFEÚ.

28 Z tohto dôvodu je potrebné prijať námietku neprípustnosti podanú Komisiou a zamietnuť žalobu pre neprípustnosť.

O trovách

29 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

30 Podľa článku 144 ods. 10 rokovacieho poriadku, ak sa hlavné konanie skončí predtým, ako sa rozhodne o návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, tento navrhovateľ a hlavní účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania spojené s návrhom. V prejednávanej veci ešte Všeobecný súd nerozhodol o návrhoch na vstup Port autonome de Liège a Société régionale du port de Bruxelles do konania ako vedľajšieho účastníka v čase rozhodnutia o prípustnosti žaloby vo veci samej prostredníctvom tohto uznesenia. Tieto subjekty preto znášajú svoje vlastné trovy konania v súlade s týmto ustanovením.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

nariadil:

1. **Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**

2. **Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi a Région wallonne znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania Európskej komisie.**

3. **Port autonome de Liège a Société régionale du port de Bruxelles znášajú svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 9. marca 2016

Tajomník
E. Coulon

Predseda komory
G. Berardis